A°. 1838. N°. 70.

ZONDAG DEN 2den SEPTEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 31 Augustus* 1838.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal *ad-interim* hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie* te verleenen aan de na te melden Slaven, te weten:

1°. DIRK CONSTANTIJN VAN BEULINGEN, als Straatvoogd over- en voor de Slavin *Wilhelmina* en hare Kinderen *Henriette Christina* en *Mietje*; aangekomen hebbende den Boedel J. VALKENAAR.

2°. PETRUS GIJSBERTUS WIJNSTOK LIJNSCHEER, voor de Slaven *Antje*, *Sophietje*, *Willem* en *Petrus*, hem in eigendom toebehoorende.

3°. WILLEM VAN UITRECHT, als Straatvoogd over- en voor de Slavin *Wilhelmina*, aangekomen hebbende den Boedel F. R. ANTHEUNIS.

4°. JACOB ISRAëL, voor de Slaven *Martha*, *Johan*, *Helena* en *Jacob*, hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle de genen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* worden verleend.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 1 September* 1838.

Van wege den Heer Gouverneur Generaal *ad-interim*, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

1°. Aan de Slaven *Bebe* en *Coosje*, toebehoord hebbende aan M. J. LIONARONS.

2°. Aan de Slaven *James* en *Louisa*, toebehoord hebbende R. A. en J. CRUICKSHANK qq., Plantadje *Union* 3.

3°. Aan den Slaaf *Louis*, toebehoord hebbende aan L. J. VALENTIJN, — en dat gemelde personen voortaan zullen heeten; als:

1°. De Slaven *Bebé* en *Coosje*,
ELISABETH VAN WAARDENBURG.
JACOBA VAN WAARDENBURG.

2°. De Slaven *James* en *Louisa*,
JAN PARADIJS.
LOUISA PARADIJS.

3°. De Slaaf *Louis*,
JAN LODEWIJK VAN KRUININGEN.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 1e. September 1838.*

Namens den Gouverneur Generaal *ad-interim*, der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* bepaald is, als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen, moet wegen 8 Oncen en ½ Lood, — en

Dat van *vier* Centen, 4 Oncen en ¼ Lood.

Wordende mitsdien alle Broodbakkers gelast, zich hierna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

Tot narigt van het Publiek dient, dat de Schoener *Gouverneur Generaal Baron van Heeckeren*, gevoerd door Kapt. P. L. DE HASETH, de reis naar *Curaçao* zal aannemen, op Maandag den 3den September e. k., en dat de Brievenpakketten voor dat Eiland en voor de Eilanden *St. Eustatius* en *St. Martin*, op dien dag des middags ten *twaalf* uren zullen worden gesloten.

Paramaribo den 30 Augustus 1838.

De Post-Beambte,
A. P. TIRION.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

Den 28sten Augustus, de de Engelsche Sloop *Pembroke*, Kapt. H. M. Tull, van *Berbice*, hebbende 3 dagen reis; Passagiers: de Heeren T. Cordua, G. R. Maynard, R. John Binning, Colin Chisholm, Cornelis Tull, Mejufvrouwen Mary Elisabeth Sowerby met haar kind en Nancy Joe.

Den 31sten, de Nd. Am. Brik *Creole*, Kapt. F. Nickerson, van Boston, hebbende 22 dagen reis.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 29 Junij 1838.)

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 23 *Junij.*

Uit de jongste tijdingen uit New-York, van het begin dezer maand, blijkt, dat de Britsche stoomboot Sir Robert Peel, liggende omstreeks zeven mijlen van French Creek, in de St. Laurens-rivier, door eene bende gewapend volk aangetast en genomen is. Die van Noord-Amerika geven het den schijn, alsof deze vijandige daad door Kanadasche uitgewekenen gepleegd is. Er bestaat echter eene duistere meening, dat ook onderdanen van de V. Staten daaraan deel hebben gehad. Hoe het zij soortgelijke gebeurtenissen zijn allezins geschikt om het zaad van tweedragt, hetwelk tusschen de V. Staten en Engeland in den laatsten tijd maar al te zeer is gestrooid, te doen wortel schieten. — Het bovengemelde schip is, na geplunderd te zijn, in brand gestoken.

Den 24sten. In een der Londensche dagbladen leest men het volgende artikel nopens de rijtuigen, welke bij de krooningsplegtigheid zullen gebesigd worden.

De vreemde vertegenwoordigers en onze eigen adel hebben blijkbaar met elkander in pracht van hunne ekwipaadjen geweldijverd, zoodat met reden wordt ondersteld, dat de daardoor bij de krooning van Koningin Victoria te maken vertooning alle vroegere ontwikkeling van luister zal overtreffen. De kunstenaars en fabrijkanten berekenen, dat door de gemaakte toebereidselen tienmaal meer geld zal in omloop worden gebragt dan wanneer de plegtigheid uitsluitend tot de bloote daad van krooning ware bepaald gebleven. De rijtuigmakers met het eindeloos getal van werktuigkundigen, kunstenaar en anderen, met hun bedrijf in verband staande, hebben alle reden om voldaan te zijn; de tegenwoordige gelegenheid zal dan ook een rijken oogst voor hen opleveren, al nam men slechts de pracht der door hen vervaardigde rijtuigen in aanmerking. Een Londensch rijtuigmaker kan thans gerustelijk boven zijne deur schrijven: *Rijtuigmaker voor gansch Europa*, zoo zeer is Londen de werkplaats van prachtige rijtuigen geworden.

H. M. heeft het voorbeeld hiertoe gegeven, door vier nieuwe koetsen te bestellen; zij zijn naar hetzelfde model als vroegere koninklijke rijtuigen vervaardigd en allerkunstigst bearbeid.

Het rijtuig van den maarschalk Soult, hertog van Dalmatie, is schitterend blaauw geschilderd, met blaauw bokkleed en gedreven zilveren wapens. De portieren zijn versierd met mantel, wapenen en een gekruisten maarschalkstaf. Inwendig is het rijtuig met goud gekleurd damast satijn bekleed, dat smaakvol met blaauw is geborduurd; dit is voorzeker het rijkst gestoffeerde inwendige eener koets, dat men immer heeft gezien.

Het rijtuig van den Spaanschen ambassadeur, graaf Miraflores, heeft eene donker chocolade kleur, en de portieren zijn met wapens, ordeteekens, enz., allerschoonst beschilderd. Het inwendige bekleedsel is wit, geborduurd met purper, en het bovengedeelte is voorzien van fraai wit zijden lint- en strikwerk, dat kringsgewijze is gevormd en in het midden een prachtig versiersel vertoont; de veren en al het overige ijzerwerk der koets is zwaar verguld; het bokkleed is van witte stof, met rijk boordsel van goudkleurig kantwerk, het paardentuig is uiterst kostbaar, digt bezet met gedreven wapenen, kroonen en ordeteekenen; de dekkleeden zijn wit en goud met schitterende witte, roode en gouden banden rondom het lijf, met kwasten en linten.

Graaf Stroganoff, de Russische gezant, heeft drie rijtuigen voor deze gelegenheid doen in gereedheid brengen, wier bewerking elken toets kan bestaan; vooral moet dit gezegd worden van de staatsiekoets, die karmozijn rood is geschilderd, en eene menigte ordeteekens op de portieren en kroonen boven op de koets vertoont.

De rijtuigen van den Portugeschen vertegenwoordiger kunnen in pracht met elk ander wedijveren.

De Oostenrijksche ambassadeur, prins Schwarzenberg, zal insgelijks eene ongewone praal aan den dag leggen, gelijk mede prins Esterhazij, wiens staatsiekoets geheel nieuw is opgemaakt.

Het rijtuig van de gravin van Blessington zal onder onzen adel onbetwistbaar het sierlijkste gewrocht der kunst genoemd worden; haar smaak wordt algemeen bewonderd en deze is onder anderen ontwikkeld in de keuze van de staatsiekoets; dezelve heeft eene schitterend licht groene kleur; de wapenen zijn zeer fijn en konstig geschilderd; het rijtuig is gevoerd met purperkleurige zijde, en het bokkleed is groen met wit; de gedreven gouden en geëmailleerde wapens op het bokkleed zijn het toonbeeld van arbeid; de wielen zijn wit, met groen afgezet, hetwelk een aangenaam contrast maakt met den bak der koets zelve.

De maarschalk Soult moet ook een rijtuig van Fransch maaksel hebben medegebragt, dat onze Engelsche rijtuigmakers zal doen verstomd staan; het bevindt zich in het entrepot en wordt voor elks oog verborgen gehouden. Wij kunnen onze lezers verzekeren, dat de prachtvertooning van rijtuigen aanstaanden Donderdag alles zal overtreffen wat in kroningsjaarboeken immer is vermeld geworden.

FRANKRIJK.

Parijs, 26 Mei

De *Constitutionnel* zegt: De vreemde diplomatie heeft dapper den spot gedreven met hetgeen zij de Belgische snoeverijen noemt. Om billijk te zijn, moet men toegeven dat Koning Leopold eene te trotsche taal gevoerd heeft, en de onverschrokkenste vleijers van het koningschap in Brussel zouden grootelijks verlegen zijn, indien zij ons zeggen moesten, wat of dan toch de Koning voor den Europeschen vrede gedaan heeft, tot welken hij verzekert, zoo krachtdadig te hebben medegewerkt. Zijne rol was volstrekt lijdelijk, en de omstandigheden, in welke zij hem plaatste, veroorloofden zelfs hem niet, onder de muren van Antwerpen de gevaren der Fransche soldaten te deelen, die hem de schoonste parel in zijne kroon verwerfden. Het is waar, en wij hebben menigwerf gelegenheid gehad het te verkondigen, dat hij door de banden, met welke hij aan het Fransche koningsgeslacht gehecht is, zich menigwerf voor gemagtigd hield, in de Tuilerien raad te geven; dat men daaraan het oor leende, en dat zelfs zijn raad in de besluiten van het ministerie heerschend werd; maar daarbij kwam het niet op den Europeschen vrede aan. En als hij zich een goed bloedverwant betoonde te zijn, als hij dezen of genen Coburg, die reeds eenen troon bezat, of dien nog verwerven moest, genegenheid bewees, dan zien wij nog niet in, dat hem de volken en de kabinetten daarvoor grooten dank te betuigen zouden hebben. Overigens was Koning Leopold zoo verstandig, in zijn land slechts een constitutionnele Koning te willen zijn; met heiligen schroom eerde hij de wet der regering naar de meerderheid, en zoo hij thans zijne eigene gewigtigheid eenigzins te hoog aansloeg, moet men althans erkennen, dat hij daardoor de beweging zijns volks wilde ondersteunen, hetwelk zoo eenstemmig en met zoo veel kracht zich tegen Belgie's verscheuring verzet. De houding der vreemde kabinetten moet den Belgen toonen, dat zij, in den protokollen-oorlog, die onmiddellijk na de krooning der Koningin van Engeland beginnen zal, geen bijstand anders dan alleen van Frankrijk te hopen hebben. Maar als men ons noodig heeft, zoude het dan niet tijd zijn, jegens ons een gedrag aan te nemen, hetwelk meer strookte met de gevoelens van goede nabuurschap en van politieke vriendschap op welke men zich beroept? Thans zou het de pligt der Belgische regering zijn, op alle wijzen dezen onbegrijpelijken weerzin te bestrijden, welke zich bij deze onze naburen tegen al wat Fransch is, openbaart. Belgie heeft tegen over ons eene zonderlinge gesteldheid aangenomen; in de politiek leeft het alleen door ons; in den handel is voor Belgie het vertier naar Frankrijk eene onmisbare behoefte; wij hebben voor Belgie ons bloed vergoten, en voor al deze offers heeft hetzelve niets, volstrekt niets gedaan. Veeleer volgt hetzelve een stelsel van schandelijken diefstal op de voortbrengselen van het verstandelijk vermogen in Frankrijk; de wijnen onzer oostelijke departementen wachten nog steeds de vermindering der tolregten, welke Belgie ons beloofd heeft, in vergelding daarvoor, dat onze tolwetten aan hetzelve vergunnen, onze markten met deszelfs steenkolen te overstroomen; en zelfs in dit oogenblik staat het nog te vreezen, dat Belgie zich aan het Pruisische tolstelsel zal aansluiten. In spijt onzer gewone bonhommie moet men toch inzien, dat het eindelijk tijd is, over al deze zaken dat Belgie te doen rede verstaan, hetwelk thans op nieuw onze goede diensten inroept, nog vóór zelfs de kosten der bevrijding van Antwerpen betaald te hebben. Het Kabinet van Brussel behoort te weten, dat van al de mogendheden, die de 24 artikelen onderteekend hebben, alleen Frankrijk in de gesteldheid is, om de Belgische belangen te verdedigen; dat alleen Frankrijk daartoe eenigen goeden wil heeft, en dat die wil niet magteloos is. De overtuiging daarvan zal welligt de erkentelijkheid onzer naburen wat minder traag doen zijn. Wij zeiden dat de Belgen alleen op Frankrijk rekenen konden, en het zoude ook meesterdaad allerdomst zijn om in het minste nog op Engeland te willen staat maken. Het ministerie van Melbourne, even als alle andere Engelsche ministerien, Whig of Tory, weet volstrekt niet wat eenigheid van politieke begrippen is. In Londen hecht men alleen gewigt aan die politiek, welke Engelands magt en grootheid ter zee uitbreiden en zijnen handel vermeerderen kan. Aldaar gaf men zijnen goedkeurig aan de verovering van Antwerpen, vermits die stad den Belgen in handen viel, en daardoor de dreigende mededinging van eene der eerste havens der wereld vernietigd werd. Engelands belangen eischen volstrekt eene enge verbintenis met Holland, en zoodra de conferentie zal geopend zijn, zal Engeland alleen in dien zin handelen. Op dat land valt dus niet te rekenen. De Engelsche staatsmannen beschouwen de buitenlandsche aangelegenheden altijd slechts uit het oogpunt van eigenbelang. Zoo streven zij, — om slechts één enkel geval aan te voeren, — met hunne zoo dikwerf uitgedrukte welwillendheid jegens Spanje, met hunne milde geldelijke ondersteuningen aan dat land, — naar een doel, hetwelk zij, echter, tot dus verre door de levendigste onderhandelingen nog niet hebben kunnen bereiken. Engeland wil namelijk meester der kleine stad Ceuta worden, die regt tegenover Gibraltar ligt; zij is het eenige punt, hetwelk den Spanjaards van hunne groote bezittingen in het noorden van Afrika nog over is gebleven; het is den heer Molé zeer wel bekend, dat vóór korteling de onderhandeling over dezen reikhalzend gewenschten aftand op het punt was, tegen eene zekere som gelds geklonken te worden; en hij weet beter dan iemand anders, hoe gewigtig die afstand zoude zijn. Engeland zal derhalve in de conferencie Holland ondersteunen. Verder rekent Holland, en wel met goed regt, op de levendige deelneming der oostelijke mogendheden. Deze willen, in de verhandelingen betreffende Luxemburg en Limburg, Frankrijk die zelfde onzijdigheid opdwingen, welke zij zelven, bij de belegering van Antwerpen, opgevolgd hebben. Het herinnere zich slechts de uitdrukkelijke verklaringen en de kortelings vernieuwde beloften. Dit zijn de moeijelijke politieke omstandigheden van het tegenwoordig oogenblik. Intusschen schijnt ons ministerie zich daarover weinig te bekommeren. De Belgische kwestie was tot heden voor hetzelve niets anders dan een middel tegen de kamers; zij diende aan hetzelve om de rente-vermindering te bestrijden, en om de effectieve sterkte van het leger op deszelfs tot dus verre vastgestelden voet te onderhouden. Maar wanneer de zitting der kamers zal ten einde zijn, zal men toch tot het een of ander moeten besluiten. Wij hebben moeite om te gelooven, wat ons verhaald wordt, dat namelijk in ons ministerie zoude sprake zijn, van wat er moet gedaan worden om aan de gistende gemoederenbeweging der Brusselsche bevolking een einde te maken; bewegingen die, gelijk bekend is, geene gevolgen hadden, maar over welke men toch in den aanvang verschrikt was. Te dezer zake zoude, onder meer andere raadslagen, ook te kennen gegeven zijn, dat wel het geval zoude ontstaan kunnen, waarin het zoude noodzakelijk zijn, eenige Fransche bataljons in genoemde stad te zenden, om Belgie tegen regeringloosheid te beschermen. Haat tegen regeringloosheid is iets zeer voortreffelijks, maar die haat zoude in een vast gezet hersenbeeld ontaarden indien hij alleenlijk tot zoodanige uiterste middelen vervoerde. De slechtste en schadelijkste rol voor Frankrijk zoude gewisselijk wel die zijn, dat het de politiedienaar tot onderhoud der rust in Europa wierd."

ADVERTISSEMENTEN.

Paramaribo, *den 1e. September 1838.*

Op den 15den Julij ll., door FREDERIK VAN MARIA JACOBS, op de hoogte van de *Saramacca Straat*, opgehaald zijnde een *ANKER* zonder *STOK*, naar gissing zwaar 250 *Ponden Amsterdamsch Gewigt*; thans liggende op het Erf aan de *Saramacca Straat*, La. E. No. 6; — zoo wordt zulks, ingevolge art. 30 van het Reglement op het Havenen, geadverteerd, met noodiging, om bij vermeend regt van eigendom, daarvan vóór of op den 24sten dezer, kennis te geven aan

Den Havenmeester,
R. H. ESSER.

Eerste Advertentie.

☞ HEDEN MORGEN *geen* Godsdienstoefening bij de Evangelisch Luthersche Gemeente.

Paramaribo den 2 September 1838.

J. W. TAFARES

(34013) Heeft ontvangen per de laatst gearriveerde Schepen en biedt tot *civile* prijzen te koop aan;

Boter, Z. M. en Komijne Kazen, Hammen, gerookt en pekel Spek, Saucijs de Bologne, groote en kleine Broodsuiker, Zoete- Raap- en Patent Olie; Banket, Suikergoed, Rozijnen, Augurkjes, Likeuren, Seltzerwater, Guignolet, Muscaat Wijn, Madera Wijn in halve fleschjes, Poorter, Genever, Bier en veel andere GOEDEREN meer.

Paramaribo den 29 Augustus 1838.

(34012) De ondergeteekende vraagt te HUUR, eenige *MANNEGERS* en *NEGERINNEN*; de Mans gerekend tegen *f*1 — en de Vrouwen a 50 Centen per dag; waarvoor men over de huurpenningen ieder week kan disponeren.

Paramaribo den 1 September 1838.

M. J. GELDERLEN.

Aan den Heer Uitgever der Zon- en Donderdagsche Courant.

Mijn Heer!

Strekte het mij, zoo wel als vele weldenkende ingezetenen, tot groot genoegen, dat men een plan had geopperd tot het uitgeven van een TIJDSCHRIFT, *toegewijd aan de bevordering van het welvaren dezer Kolonie*, niet minder mogten wij ons verheugen, dat, ofschoon tegen hetzelve plan, eenige bedenkingen zijn aangevoerd, — die bedenkingen evenwel (behalve dat zij voldoende zijn wederlegd,) niet van dien aard kunnen geacht worden, om u, (ingeval overigens geene redenen ter contrarie bij u zelven mogten bestaan,) terug te houden, uwe pers te dienst te stellen aan een doel, hetwelk zich zelf als nuttig en heilzaam aanprijst. Is het nu uw besluit, om tot het goede mede te arbeiden, sla dan dadelijk de handen aan het werk; ik meen u de verzekering te mogen en te kunnen aanbieden, dat gij, op eene ruime inteekening, vasten staat kunt maken, terwijl het, door u, buiten allen twijfel behoort gesteld te worden, dat onder uwe medeburgeren, een genoegzaam aantal zich bevindt, hetwelk zich er een genoegen van maken zal; om *op den duur*, de vereischte bouwstoffen voor het Maandwerk, u te doen toekomen.

Daar voorzeker in den loop dezer maand, vele stadgenooten zich van hier begeven zullen, om de aangenaamheden des landelijken levens te genieten, zoude ik u raden, om, reeds in de toekomende week, uw *Prospectus* kenbaar te maken en tevens de inteekening te doen aanvangen.

Geloof mij met achting,

Uw D. V. Dienaar,
S.

Paramaribo, den 1 September 1838.

Te PARAMARIBO, *bij* J. J. ENGELBRECHT.